

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

394.6

Hely

Idő

"1920"

Személy

Szerző:

Cím:

Terézvárosi bucsu 1920-ban

Forrás:

Világ

Pap.

(Hely)

1920 X 19

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Ol.)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Terézvárosi bucsu 1920-ban

Vasárnap délután, a Király-utcában, a Zeneakadémia bejárata előtt állt egy árusasszony, kosárral a járdán, papírtrombitákat és vásári csecebecséket árult. A papírtrombitáért, amit pár krajcárért vesztek el azelőtt a régi jó időkben, nyolc koronát kért a trombitás néni, aki nem győzött válaszoltni a hozzáintézett sok kérdésre a körülállóknak. Ostromolták a kérdésekkel, azonban alig vásároltak valamit tőle, az emberek inkább arra kíváncsiak, hogy mennyire drágultak meg ezek a kedves vásári holmik. Nem messze, nagy tepsiben sült tököt árul egy kofa, darabját tíz koronáért. E mellett pedig cukrot kínálgat egy asszony, három szemet egy koronáért. Ez volt a legolcsóbb cikk az egész vásáron, mert egy koronáért nem kaphatott semmit az ember, legfeljebb megvilányozhatta kezét egy rokkant mutatványosnál a Liszt Ferenc-téren, a *Lau-féle fotoplasztikon* mellett, ahova már öt korona volt a belépődíj. A *Lax-féle fotoplasztikonra* nem igen figyelt a közönség, ellenben a *Csodák birodalmának* sátra előtt mozogni sem lehetett, annyian hallgatták az öblöstorku kiáltót és bámulták a cifraruhás Tom Pepó négyt mellett, ahogy boxkezyüvel gesztikulált a levegőben. Itt is öt korona volt a belépőjegy ára. Nagy sikere volt a négernek, mert nem tudott helyesen beszélni magyarul és ügyesen dadogott, mint egy ötletes konferanسیه.

— Gyere boxolni — kiáltotta le a néger diadalmasan a bámészkodóknak. — Ná gyere, kapsz 300 koronát, kapsz etet, gyere boxolni.

A hallgatók nevettek, a néger fürdött a sikerben, amin felbátorodva, ezt kiabálta oda egy fiatal legénynek:

— Te kölyök, megpélegezlek! Gyere most boxolni. Óriási sikere volt ezzel. Ekkor a kiáltó kezdett működni. Ezt ordította:

— Első bemutatás, a szellemek tanyája. Ez nagyon érdekes, mert elsőtétül a nézőtér. Második a Tom Pepó . . .

Amit ezután kiáltott, azt nem hallottam, mert elsodort a tömeg innen. Egy piros, töröksapkás vándor-árus mellett találtam magam, aki így kiáltozott:

— Valódi és török, diós, mézes, mákos két korona darabja. — A járda szélén, kis kocson almát árultak, kilónként 16 koronáért. Datolyát is lehetett

kapni, 10 dekát 10 koronáért. Kosárra tett gyűrődeshkán 7 koronáért kínálhattak csokoládét. A májgombócot egy fiatal árus így ajánlgatta:

— Erre a bejárat a valódi, a finom májgombóchoz. Egy és két korona a belépőjegy. Az sztalok üresek, de meg lesznek, kérem, terítve. Lehet beszállni!

Egy mézeskalácsos sátra előtt maszatos kis gyerekek bámulják a festett süteményeket, amiknek, bizony, nagyon felment az árak. Az egész apró *pu-szerlinek egy korona darabja, a mézeskalács 20 koronába kerül, a babáért szintén 20 koronát kell adni és a szív 25 koronáért vásárolható meg.*

Játékkereskedők standjai következnek. Csöpp fehér porcelánbabákat nem látok sehoh. Megkérdezem az egyik árust, hogy hova lettek. Azt feleli, hogy most 10 koronába kerülne egy baba. Néhol azonban árulnak, ott még régiek a babák és ezért 3 koronáért tudják eladni. A többi érdekes árak: *fakanál 7—10 koronáig, apró fatrombita 10 korona, 5 korona az ugró majom fonálon, 25 korona egy cintányéros bohócábu, piros papírcsókó 10 korona. Kis gummibaba, ha megnyomják a hasát, szól, 30 korona.*

Nem lehet már kapni délután 5 óra felé kerepelt, még délelőtt mindet elkapták 10 koronáért darabonként. *Kétkoronás nyelvcsipplő* a nyelvük alatt sipolnak a gyerekek, viszont egy koronáért könnyebben szakad el a sip vékony hártájja.

Színes poharakat árulnak a szomszédban. 35 koronáért rögtön belekarcolnak egy nevet is és a dátumot, Valaki egy Irma nevűt vesz éppen.

Nem hiányozhat a mai világban egy vásárról a cigarettárus sem. „Nyolcat tízért” kínálgatják azonban most a cigarettát, amit papírral összekötve kezükben fogdosnak.

Több kis bazár van, ahol huzni lehet. *Rántika* — *Pántikának* hívják. Spárgákon ócska brüssok, rozsdás inggondok, levelezőlapok, kis Krisztusképek és apró pléh tárgyak állnak. Két koronáért lehet belőlük huzni, állítólag „minden huzás nyert”, viszont a kis brüss még többet nyer ezeken az ócska semmisegeken, amiket két koronáért veszteget kivételesen.

. . . Az ember úgy érzi, hogy a hideg beálltával egy vasárnapra behozták a Liszt Ferenc-térre a varstlüt, ahová elzarándokolt a hangos Rákóczi-ut.

(6. sz.)

ékesfővárosi hazinyomda 1920